

Abstrakt

Předkládaná práce je zaměřena na literární díla, v nichž je centrálním tématem historická událost odsunu českých Němců z Československa po roce 1945. Texty byly vybrány tak, aby vytvořily korpus děl reprezentující poválečný vývoj české literatury. Cílem bylo na daném materiálu sledovat rysy stereotypního líčení postav. Hranice mezi Němci a Čechy je rozrušována postavami ze smíšeného manželství. Problematizace odsunu Němců, kteří by byli „pouze“ Němci, však zůstává i nadále nepovšimnuta. Dále je pak konfrontována stereotypní představa Němce-nepřítele s faktem, že ve většině textů nevystupují Němci, ale především Němky. Jednotlivé popisy těchto žen sice do jisté míry odpovídají stereotypu Němce-nepřítele, četné jsou ale také zmínky o perzekuci, které se na Němkách v této době Češi dopustili. Zároveň byla sledována proměna vypravěčské perspektivy. Ta ukázala odklon od využití objektivního nepersonifikovaného vypravěče. Postupem času začala být více využíván subjektivní ich-vypravěč, v poslední době se pak objevuje kombinace obého.